

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KABUL EDİLEBİLİRLİK HAKKINDA KARAR

Başvuru No. 24320/11

Nurettin TOPÇU ve diğerleri / TÜRKİYE

Başkan

Aleš Pejchal,

Hâkimler

Egidijus Kūris,

Carlo Ranzoni

ve *Bölüm Yazı İşleri Müdür Yardımcısı* Hasan Bakırcı'nın katılımıyla, 18 Mayıs 2021 tarihinde Komite halinde toplanan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Bölüm), yukarıda belirtilen 10 Ocak 2011 tarihinde yapılan başvuruyu, davalı Hükümet tarafından sunulan görüşler ile başvuran tarafından bu görüşlere cevaben sunulan görüşleri dikkate alarak gerçekleştirilen müzakerelerin ardından aşağıdaki kararı vermiştir:

© T.C. Adalet Bakanlığı, 2021. Bu gayriresmî çeviri, Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığı tarafından yapılmış olup, Mahkeme açısından bağlayıcılığı bulunmamaktadır. Bu çeviri, davanın adının tam olarak belirtilmiş olması ve yukarıdaki telif hakkı bilgisiyle beraber olması koşulu ile Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığına atıfta bulunmak suretiyle ticari olmayan amaçlarla alıntılanabilir.

OLAY VE OLGULAR

1. Başvuran tarafların listesi ekte yer almaktadır. Başvuranlar, Mahkeme önünde Tekirdağ Barosuna bağlı Avukat H. N. Tekin tarafından temsil edilmişlerdir.

2. Türk Hükümeti (“Hükümet”) kendi görevlisi tarafından temsil edilmiştir.

A. Davanın Koşulları

3. Davanın kendine özgü koşulları, taraflarca ifade edildiği şekliyle, aşağıdaki gibi özetlenebilir:

1. Taşınmaza İlişkin 1953 Yılında Yapılan Kadastro Çalışmaları

4. İdare, 1953 yılında, Tekirdağ’ın Çorlu ilçesinde bulunan taşınmazlarla ilgili kadastro çalışmalarına başlamıştır. Kadastro çalışmaları 2 Haziran 1958 tarihinde tamamlanmıştır.

5. Hacışeremet çiftliğinin malikleri Yeğen-zade Ahmet ve oğlu İhsan ile kızı Ayşe Sıdika adına düzenlenmiş, Hicri takvime göre 1341 tarihli bir tapu belgesi (Miladi takvimde 1925 yılına denk gelir, bundan sonra metinde “1341 tarihli tapu belgesi” olarak anılacaktır) kadastro birimlerine sunulmuştur.

6. Kadastro birimleri, söz konusu 1341 tarihli tapu belgesi ile birlikte bir harita veya kroki olmadığını gözlemlemişlerdir. Kadastro birimleri, dolayısıyla, söz konusu tapu belgesinin, kadastro çalışmalarına konu olan taşınmazlara denk gelip gelmediğini tespit etmenin mümkün olmadığı kanısına varmışlardır.

7. Kadastro Komisyonu, kadastro çalışmalarının sonucunda iki parseli, Hazine mülkiyeti olarak kaydetmiştir:

Hacışeremet Yolu:

- 262 no.lu ada - 1 no.lu parsel – 37.733 m²'lik tarım arazisi,

TOPÇU VE DİĞERLERİ/TÜRKİYE KARARI

- 263 no.lu ada - 1 no.lu parsel – 40.320 m²'lk tarım arazisi.

2. Taşınmaza İlişkin 1972 Yılında Yapılan Kadastro Çalışmaları

8. İdare, 1972 yılında, Çorlu'da bulunan taşınmazlara ilişkin yeniden kadastro çalışmaları yapmıştır. Kadastro çalışmaları, 5 Mayıs 1973 tarihinde tamamlanmıştır.

9. Aşağıda listelenen parseller tapu sicilinde başvuruların adına ve/veya *murisleri (de cuius)* adına tescil edilmiştir:

- 4762 no.lu parsel – 100 m² – Rahim Görgün adına,
- 4763 no.lu parsel – 1.000 m² – Mehmet Emin adına,
- 4764 no.lu parsel – 1.650 m² – Rahim Sevim adına (Mukadder Sevim, Ayşe Görgün, Eşref Sevim ve Erdinç Sevim'in *murisi (de cuius)*)
- 4765 no.lu parsel – 3.000 m² – Binnur Dağdelen adına,
- 4766 no.lu parsel – 4.300 m² – Mustafa Yılmaz adına,
- 4767 no.lu parsel – 5.700 m² – Aynur Öztürk adına,
- 4768 no.lu parsel – 6.650 m² – Rahim Sevim adına,
- 4769 no.lu parsel – 7.600 m² – Emel Senbil, Zühal Arat ve Sibel Can (Binnaz) adına,
- 4770 no.lu parsel – 8.550 m² – Mustafa Yılmaz adına,
- 4771 no.lu parsel – 9.225 m² – İsmet Ergün adına,
- 4772 no.lu parsel – 9.376 m² – Şirin Dikkaş adına,
- 4773 no.lu parsel – 9.050 m² – Ahmet Topçu adına (Hüsametdin Topçu'nun *murisi (de cuius)*)
- 4774 no.lu parsel – 8.050 m² – İsmail Dağdelen adına,
- 4775 no.lu parsel – 8.550 m² – Halit Kahraman adına (Hüsniye Kahraman'ın *murisi (de cuius)*)
- 4776 no.lu parsel – 600 m² – Şerafettin Akça adına,

TOPÇU VE DİĞERLERİ/TÜRKİYE KARARI

- 4777 no.lu parsel – 475 m² – Rahim Sevim adına (Mukadder Sevim, Ayşe Görgün, Eşref Sevim ve Erdiñ Sevim’in *murisi (de cuius)*) tescil edilmiştir.

10. Başvuranların söz konusu taşınmazları, 25 Aralık 1967 tarihinde, Hacışeremet çiftliğinin maliklerinden, yani 1341 tarihli tapu belgesinin sahiplerinden aldıkları kaydedilmiştir.

11. Ancak, Kadastro Komisyonu, 22 Şubat 1977 tarihli bir karar ile 1953 yılında başlatılan birinci kadastro çalışmalarının 1958 yılında tamamlandığı ve aynı yerde bulunan taşınmazlara ilişkin ikinci defa kadastro çalışması yapılmasına kanun tarafından izin verilmediği gerekçesiyle, 1972 tarihli kadastro çalışmalarının tamamen iptal edilmesine karar vermiştir.

3. İtiraz Davası

12. Başvuranlar, 14 Mart 1977 tarihinde, bu kararın iptali için mahkemeler önünde dava açmışlardır.

13. Kadastro Mahkemesi, 23 Ekim 1980 tarihinde, Kadastro Komisyonunun, itiraz olmaksızın kesinleşen tespitler hakkında re’sen bu türden bir kararı veremeyeceği gerekçesiyle, 22 Şubat 1977 tarihli kararını iptal etmiştir. Kadastro Mahkemesi ayrıca, söz konusu parsellerin tapu sicilinde tekrar başvurular adına tescil edilmesine karar vermiştir.

14. Yargıtay, 19 Kasım 1981 tarihinde, 23 Ekim 1980 tarihli kararı onamıştır.¹

¹ AİHM karar metninde bu şekilde belirtilmiştir ancak Yargıtay 7.Hukuk Dairesi kararı **düzelterek** onamıştır. Yargıtay, kararında, Tapulama Komisyonunun yetkisini aştığı yönündeki tespitin doğru olduğunu, kararın bu yönden isabetli olduğunu belirtmiştir. Ancak Yargıtay, kararında, “Tapulama mahkemesinin, kesinleşen tapulama tutanaklarını gereği yapılması için tapulama müdürlüğüne göndermekle yetinmeli iken, ilk tespit gibi tespit malikleri adına tesciline karar vermesi hatalıdır” denilmiştir. Kararda **“ilk tespit gibi tespit malikleri adına tesciline” cümlesi karardan çıkarılmış, onun yerine “kesinleşen tapulama tutanaklarının gereği yapılmak üzere Tapulama Müdürlüğü’ne iadesine”** yazılmış ve karar bu şekilde onanmıştır.

4. Hukuk Davası

15. Çorlu Tapu Müdürlüğü, 31 Mayıs 2002 tarihli kararla, yürürlükte olan yasal hükümlere aykırı olarak aynı yerde ikinci defa yapılan kadastro çalışması sonucunda tescil edilen (çakışan) parselleri belirleyerek terkinine karar vermiştir.²

16. Başvuranlar, mahkemeler önünde bu kararın iptalini talep etmişlerdir.

17. Asliye Hukuk Mahkemesi, 8 Eylül 2006 tarihinde, Yargıtay'ın 19 Kasım 1981 tarihli kararına atıfta bulunarak, itiraz edilen kararı iptal etmiştir.

18. Yargıtay, 15 Şubat 2007 tarihinde bu kararı bozmuştur. Yargıtay, Çorlu'da bulunan taşınmazlara ilişkin kadastro çalışmalarının 1958 yılında tamamlandığını ve bu koşullarda, yapılmamış olması gereken 1972 yılında yapılan ikinci kadastro çalışmalarının herhangi bir hukuki değer taşımadığını değerlendirmiştir.

19. Asliye Hukuk Mahkemesi, 9 Ekim 2008 tarihli kararla, Yargıtay'ın kararına uymuş ve ihtilaf konusu parsellere ilişkin 1972 tarihli kadastro tescillerini iptal etmiştir.

20. Yargıtay, 18 Mart 2009 tarihinde, ilk derece mahkemesinin yalnızca 1972 tarihli kadastro kayıtlarını iptal etmesi değil aynı zamanda 1958 tarihli kadastro çalışmalarının sonuçlarına uygun olarak taşınmazların tapu siciline tescil edilmesine karar vermesi gerektiği gerekçesiyle söz konusu kararı bozmuştur.

21. Asliye Hukuk Mahkemesi bunun üzerine, 20 Ekim 2009 tarihinde, Yargıtay kararına uygun şekilde karar vermiştir.

22. Yargıtay, 1 Mart 2010 tarihinde, bu kararı onamıştır.

² Tapu Müdürlüğü, çalışmalar sonucunda mükerrer kadastroya tabi tutulan taşınmaz bölümlerinin tapusunu iptal etmiş (terkin), terkin edilen bu kısımları çıkararak (kesme) yüzölçümleri düzeltmiştir.

23. Yargıtay, 14 Haziran 2010 tarihinde, başvurular tarafından yapılan karar düzeltme talebini reddetmiştir. Bu karar 1 Temmuz 2010 tarihinde başvurulara bildirilmiştir.

B. İlgili İç Hukuk Kuralları ve Uygulaması

24. Türk Medeni Kanunu'nun 1007. maddesi tapu sicilinin tutulmasından doğan bütün zararlardan Devletin sorumlu olmasını hükme bağlamaktadır.

25. Yargıtay içtihatlarına göre, Devletin Türk Medeni Kanunu'nun 1007. maddesinde öngörülen sorumluluğu, objektif bir sorumluluktur, buna göre, Devletin sorumlu tutulabilmesi için kusuru gerekli değildir (7 Mayıs 2002 tarihli Yargıtay Hukuk Genel Kurulu kararı³ (2002/3549 E. – 2002/5807 K.)) Yargıtay, Devlet organlarının, tapu sicilinde gerçekleşen bir değişikliğin, bu amaçla tutulan kayıtlarda yer almasını sağlaması gerektiği kanaatinde. Yargıtay aynı zamanda, kadastroya ilişkin hususlarda da, kayıtların düzgün tutulmasının, Türk Medeni Kanunu'nun 1007. maddesi uyarınca Devletin sorumluluğunda olduğunu kabul etmektedir (*ibidem*).

26. Örneğin, kadastro çalışmaları sonucunda söz konusu taşınmazların orman arazisine girdiği ya da sahil şeridinde bulunduğu gerekçesiyle tapu belgeleri iptal edilen kişiler, Türk Medeni Kanunu'nun 1007. maddesi uyarınca tazminat alabilmektedirler. İctihadın gelişimi *Hüseyin Ak ve diğerleri/Türkiye* kararında (no. 15523/04 ve 15891/04, § 18, 7 Aralık 2010) aşağıdaki gibi tanımlanmıştır:

“(…) Türk Yargıtayı, kıyı şeridinde bulunan bir mülk üzerinde mülkiyet hakkından yoksun bırakılan bir kişiye Türk Medeni Kanunu'nun 1007. maddesine dayanarak tazminat elde etme imkânı veren bir içtihat geliştirmiştir. Bu bağlamda, Yargıtay 1. Hukuk Dairesi tarafından verilen birçok karar ileri sürülebilmektedir:

- 2 Temmuz 2007 tarihli karar (2007/6353 E. - 2007/7497 K.): Tapunun iptal edilmesine (asıl dava kapsamında) ve kıyı şeridinde bulunan mülkünden yoksun bırakılan mülk sahibine tazminat ödenmesine (karşı dava kapsamında) karar veren

³ Söz konusu karara ulaşılamamıştır, rakamlarda hata olması muhtemeldir.

TOPÇU VE DİĞERLERİ/TÜRKİYE KARARI

Mudanya Asliye Hukuk Mahkemesi tarafından 26 Temmuz 2005 tarihinde verilen kararı onamak için, Yargıtay, ilgilinin söz konusu mülkü tapu siciline dayanarak iyi niyetle edindiğini ve tapusunun iptali nedeniyle ilgiliye tazminat ödenmesi gerektiğini tespit etmiştir;

- 23 Ekim 2007 (2007/6214 E. - 2007/9985 K.), 1 Kasım 2007 (2007/8538 E. - 2007/10353 K.) ve 12 Kasım 2007 (2007/9403 E. - 2007/10807 K.) tarihli kararlar: Tapu belgelerinin iptaline ilişkin ilk derece mahkemesi kararları hakkında bir karar vererek, Yargıtay, kıyı şeridinde bulunan mülklerinden yoksun bırakılan kişilerin tazminat hakkını vurgulamıştır. Yukarıda anılan *Doğrusöz ve Aslan* davasına atıfta bulunarak, Daire, makamlar tarafından verilen geçerli bir tapuya dayanan mülkiyet hakkının şüphesiz bir korumadan yararlandığını tespit etmiştir. Daireye göre, Devletin kendisi tarafından verilen tapunun geçerli olmadığını ileri sürmesi ve tazminat ödenmesizin bu tapunun iptalini talep etmesi, mülkiyet hakkına saygı ilkesiyle bağdaşmamaktadır ve ayrıca Devletin saygınlığına zarar verecek niteliktedir. Daire, kıyı şeridinde bulunan mülklere ilişkin tapu belgelerinin iptal edilmesinde kamu yararının bulunduğunu onayladıktan sonra, söz konusu menfaatler arasında kurulması gereken adil dengeyi bozmamak için mülkiyet haklarından yoksun bırakılan kişilere tazminat ödenmesi gerekliliğini vurgulamıştır;

- 13 Mart 2008 (2008/1113 E. - 2008/3238 K.) ve 27 Mart 2008 (2008/1596 E. - 2008/3880 K.) tarihli kararlar: 1. Daire, tapunun iptaline ilişkin kararlar hakkında bir karar vererek, tapunun iptalinin ayrı bir davaya veya karşı davaya konu edilmesi gerektiğini belirterek, yine tazminat hakkının altını çizmiştir.

Ayrıca 18 Eylül 2008 (2007/14851 E. - 2008/10543 K.) ve 29 Kasım 2007 (2007/1940 E. - 2007/15047 K.) tarihlerinde Yargıtay 4. Hukuk Dairesi tarafından verilen kararlar da ileri sürülebilmektedir: Daire, bu kararlar bağlamında, tazminat ödenmesini reddeden ilk derece mahkemesinin kararını bozmuştur; Daire, mülkünden yoksun bırakılan kişiye Türk Medeni Kanunu'nun 1007. maddesine dayanılarak tazminat ödenmesi gerektiği kanısına varmıştır.”

27. Daha sonra, orman arazisine ilişkin içtihat gelişmiştir. Değişiklik, *Altunay/Türkiye* kararında (no. 42936/07, § 26, 17 Nisan 2012) da bahsedilen, Yargıtay Hukuk Genel Kurulu tarafından 18 Kasım 2009 tarihinde verilen karar (E. 2009/4-383 - K. 2009/517) ile meydana gelmiştir.

28. Yargıtay, yanlışlıkla iki defa yapılan kadastro çalışmaları sonucunda tapu belgeleri iptal edilen kişilere ilişkin olarak, 9 Eylül 2013 tarihli kararında

TOPÇU VE DİĞERLERİ/TÜRKİYE KARARI

(E. 2013/9108 - K. 2013/13601), bir kez daha, Yargıtay Hukuk Genel Kurulu tarafından verilen 16 Haziran 2010 tarihli karara (E. 2010/4-349 - K. 2010/318) atıfta bulunarak, Türk Medeni Kanunu'nun 1007. maddesi uyarınca tapu sicilinin tutulmasından doğan bütün zararlardan Devletin sorumlu olduğu ilkesini hatırlatmıştır.

29. Yargıtay, tazminat bedeline ilişkin olarak, 18 Kasım 2015 tarihli kararı ile tam tazminat verilmesini tercih etmiştir (E. 2015/2184 – K. 2015/11402). Yargıtay, Devletin, yasal hükümlere aykırı olarak yanlışlıkla iki defa yapılan kadastro çalışmaları sonucunda tapu belgeleri iptal edilen kişilerin uğradıkları zararın tamamını tazmin etmek zorunda olduğu kanaatine varmıştır. Yargıtay, Hukuk Genel Kurulu tarafından verilen kararlara (5 Mart 3001 (E. 2003/19-152 – K. 2003/125), 29 Eylül 2010 (E. 2010/14-386 – K. 2010/427) ve 15 Aralık 2010 (E. 2010/13-618 - K. 2010/668) tarihli kararlar) atıfta bulunmuştur. Yargıtay, 15 Kasım 2018 tarihli kararında (E. 2018/4814 - K. 2018/7445) aynı gerekçeyi kabul etmiştir.

30. Anayasa Mahkemesi de 19 Aralık 2017 tarihli kararında (B. 2014/19791), tapu sicilinin tutulmasından doğan bütün zararlardan Devletin sorumlu olduğu ilkesini ileri sürmüş ve idareden kaynaklanan tapu sicilini tutma hatalarından zarar gören kişilere tazminat ödenmemesinin, ilgili kişilerin mülkiyet haklarının korunması ile kamu yararının gerekleri arasında sağlanması gereken adil dengeyi bozacak nitelikte olduğuna, dolayısıyla Anayasa'nın 35. maddesi ile güvence altına alınan mülkiyet hakkının ihlal edildiğine karar vermiştir.

31. Ayrıca, Türk Medeni Kanunu'nun 1007. maddesi uyarınca dava açma süresi, on yıl olarak uygulanmaktadır (bk. yukarıda anılan *Altunay* kararının 27. paragrafında ileri sürülen, Yargıtay 1. Hukuk Dairesi tarafından verilen 15 Temmuz 2011 tarihli karar E. 2011/4662, K. 2011/8363).

ŞİKÂyetler

32. Başvuranlar, Sözleşme'ye Ek 1 No.lu Protokol'ün 1. maddesini ileri sürerek, mülkiyet haklarının ihlalinden dolayı mağdur olduklarını belirtmektedirler.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

A. Müteveffa Başvuranların Varislerinin Davacı Olma Sıfatı Hakkında

33. Başvuranların avukatı, başvuranlardan bazılarının vefat ettiğini (ekteki listeye bakınız) ve varislerinin başvurularını sürdürmek ve yargılamaya katılmak istediklerini Mahkemeye bildirmişlerdir.

34. Mahkeme, ilgililerin, başvuranlar yerine davayı sürdürmelerini kabul etmektedir.

B. Sözleşme'ye Ek 1 No.lu Protokolün 1. Maddesinin İhlal Edildiği İddiası Hakkında

35. Başvuranlar, tapu senetlerinin tazminat ödenmeksizin iptal edilmesini, Sözleşme'ye Ek 1 No.lu Protokol'ün 1. maddesinin ihlali olarak değerlendirmektedirler.

36. Hükümet, biri iç hukuk yollarının tüketilmesi kuralına dayanan birkaç kabul edilemezlik itiraz ileri sürmektedir. Hükümet, başvuranların, Türk Medeni Kanunu'nun 1007. maddesi uyarınca tazminat davası açmadıklarını belirtmektedir. Hükümet, bu davanın, iddia edilen ihlalin mahkeme önünde düzeltilmesine imkân verdiğini eklemiştir. Hükümet, bu bağlamda, bu hukuk yolunun etkili olduğunu gösteren karar örnekleri sunmuştur (yukarıdaki 28 ila 31. paragraflarda belirtilmişlerdir).

37. Başvuranlar, iç hukuk yollarını tükettikleri kanaatindedirler. Başvuranlar, neden tazminat davası açmadıklarını açıklamamaktadırlar:

TOPÇU VE DİĞERLERİ/TÜRKİYE KARARI

Hükümet tarafından atıfta bulunulan içtihadın somut olay ile ilgili olmadığını belirtmekle yetinmektedirler.

38. Mahkeme, Sözleşme'nin 35 § 1 maddesi uyarınca, kendisine ancak tüm iç hukuk yolları tüketildikten sonra başvurulabileceğini ve bu hukuk yollarının şikayet edilen ihlallerle ilgili olması ve mevcut ve yeterli olması gerektiğini hatırlatır. Mahkeme ayrıca, iç hukuk yollarının tüketilmediğini ileri süren Hükümetin, olayların meydana geldiği tarihte başvuru yolunun, teoride olduğu gibi uygulamada da mevcut ve etkili olduğu, yani başvuranlara şikâyetlerini düzeltme imkânı sunacak şekilde ulaşılabilir olduğu; ayrıca makul bir başarı şansı sunduğu hususunda Mahkemeyi ikna etmesi gerektiğini yeniden ifade etmektedir (bk. özellikle, *Selmouni/Fransa* [BD], no. 25803/94, § 76, AİHM 1999 V, *Sejdovic/İtalya* [BD], no. 56581/00, § 46, AİHM 2006 II, *Vučković ve diğerleri/Sırbistan* (ilk itiraz) [BD], no. 17153/11 ve 29 diğer başvuru, § 74, 25 Mart 2014 ve *Gherghina/Romanya* [BD] (k.k.), no. 42219/07, § 85, 9 Temmuz 2015). Bu ispat yükü yerine getirildiğinde, Hükümet tarafından ileri sürülen bu hukuk yolunun aslında kullanıldığını veya herhangi bir sebepten dolayı davaya ilişkin olaylar dikkate alındığında yeterli ya da etkin olmadığını veyahut da bazı özel koşulların kendisini bu yolu kullanmaktan muaf tuttuğunu kanıtlama görevi başvuranlara düşmektedir (*Akdivar ve diğerleri/Türkiye*, 16 Eylül 1996, § 68, *Karar ve Hükümlerin Derlemesi* 1996 IV ve *Molla Sali/Yunanistan* [BD], no. 20452/14, § 89, 19 Aralık 2018).

39. Bu koşullarda, olumsuz olarak sonuçlanacağı açık olmayan belirli bir başvuru yolu hakkında başarıya ulaşip ulaşamayacağına dair şüphe duyulması, söz konusu hukuk yolunun kullanılmamasını haklı gösterecek nitelikte bir sebep teşkil etmemektedir (yukarıda anılan *Akdivar ve diğerleri* kararı, § 71, *Scoppola/İtalya* (n° 2) [BD], no. 10249/03, § 70, 17 Eylül 2009 ve yukarıda anılan *Vučković ve diğerleri* kararı, § 74). Nitekim her başvuran, yerel mahkemelere, Sözleşme'nin 35. maddesinin 1. fıkrasının ilke olarak Sözleşmeciler Devletlere tanımayı amaçladığı fırsatı vermelidir: Bu, kendisine

TOPÇU VE DİĞERLERİ/TÜRKİYE KARARI

karşı yöneltilen ihlal iddialarını engelleme veya telafi etme fırsatıdır (*Cardot/Fransa*, 19 Mart 1991, § 36 A Serisi no. 200).

40. Mahkeme, somut olayda, söz konusu zararın, yasal hükümlere aykırı olarak, aynı yerde aynı taşınmazlara ilişkin iki defa kadastro yapılmasının sonucu olarak tapu sicilinin tutulmasında gerçekleşen maddi bir hatadan kaynaklandığını ve ulusal mahkemelerin bu hatayı düzelttiğini gözlemlemektedir. Bu durum, başvuranların tapu belgelerinin iptal edilmesi sebebiyle, zarara yol açan sonuçlar doğurmuştur. Bu durumu düzeltmek için, Türk Medeni Kanunu'nun 1007. maddesi uyarınca Devletten tazminat talep etmek başvuranlara düşmektedir. Bu bağlamda, özellikle Hükümet tarafından kendisine sunulan Yargıtay kararlarından anlaşıldığı üzere (yukarıdaki 28. ve 29. paragraflar), Mahkeme, Türk Medeni Kanunu'nun 1007. maddesi ile sunulan hukuk yolunun, teoride olduğu gibi uygulamada da etkin ve etkili ve iddia edilen ihlali düzelterek nitelikte olduğunu tespit etmektedir. Nitekim Mahkeme söz konusu hükümde açıkça geçen ifadeye ("bütün zararlar" ifadesine) ek olarak Yargıtay'ın, kadastro işlemlerine ilişkin yapılan hatalardan da Devletin sorumlu olduğunu söylediğini belirtmektedir.

41. Bununla birlikte Mahkeme, başvuranların hiçbir zaman, Türk Medeni Kanunu'nun 1007. maddesi uyarınca dava açmaya çalışmadıklarını tespit etmektedir. Mahkeme, başvuranların, bu davanın koşullarında söz konusu yasal hüküm tarafından sunulan hukuk yolunun etkinliğinden şüphe duyulmasına izin verecek herhangi bir iddiada bulunmadıklarını gözlemlemektedir.

42. Ayrıca Mahkeme bu tür davalarda söz konusu hukuk yolunun etkinliğini zaten kabul etmiştir (bk. *Ubay ve diğerleri/Türkiye* (k.k.), no. 16252/04, 30 Eylül 2008 ve yakın zamanda verilen *Sunol/Türkiye* (k.k.) kararı, no. 52624/09, § 18, 1 Aralık 2020) ve somut başvuruda bu hükme dayalı bir davanın başarısız olacağını düşündüren hiçbir unsur görmemektedir.

TOPÇU VE DİĞERLERİ/TÜRKİYE KARARI

43. Sonuç olarak başvuruların şikâyetlerinin, Sözleşme'nin 35. maddesinin 1 ve 4. fıkraları uyarınca, iç hukuk yollarının tüketilmediği gerekçesiyle, reddedilmesi gerekmektedir.

Bu gerekçelerle, Mahkeme, oy birliğiyle,

Başvurunun kabul edilemez olduğuna *karar vermiştir*.

İşbu karar, Fransızca dilinde tanzim edilmiş olup, 17 Haziran 2021 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

Hasan Bakırcı
Yazı İşleri Müdür Yardımcısı

Aleř Pejchal
Başkan

TOPÇU VE DİĞERLERİ/TÜRKİYE KARARI

EK

Başvuranlar Listesi:

No.	Ad Soyad	Doğum Tarihi	Uyruğu	İkamet Yeri	Varisler
1.	Nurettin TOPÇU	1947	Türk	Tekirdağ	
2.	Şerafettin AKÇA	1961	Türk	Tekirdağ	
3.	Zühal ARAT	1977	Türk	Tekirdağ	
4.	Nihal BİNNAZ (KAHRAMAN)	1958	Türk	Tekirdağ	
5.	Gülay BOZAYI (KAHRAMAN)	1963	Türk	Tekirdağ	
6.	Sibel CAN (BİNNAZ)	1980	Türk	Tekirdağ	
7.	Binnur DAĞDELEN	1964	Türk	Tekirdağ	
8.	İsmail DAĞDELEN	1953	Türk	Tekirdağ	
9.	Şirin DİKKAŞ	1965	Türk	Tekirdağ	
10.	Necla ERDURAN (KAHRAMAN)	1958	Türk	Tekirdağ	
11.	Hamiyet ERGÜN	1954	Türk	Tekirdağ	
12.	İsmet ERGÜN	1947	Türk	Tekirdağ	
13.	Mehmet Emin GÖKÇE	1941	Türk	Tekirdağ	
14.	Ayşe GÖRGÜN	1973	Türk	Tekirdağ	
15.	Rahim GÖRGÜN	1938	Türk	Tekirdağ	

TOPÇU VE DİĞERLERİ/TÜRKİYE KARARI

No.	Ad Soyad	Doğum Tarihi	Uyruğu	İkamet Yeri	Varisler
16.	Eray KAHRAMAN	1973	Türk	Tekirdağ	
17.	Hüsniye KAHRAMAN	1936	Türk	Tekirdağ	1) Necla ERDURAN 2) Gülay BOZAYI 3) Nihal BİNNAZ 4) Ayşe YAMAN 5) Meral SEVER 6) Eray KAHRAMAN
18.	Fatma ÖZEN	1942	Türk	Tekirdağ	
19.	Aynur ÖZTÜRK	1962	Türk	Tekirdağ	
20.	Emel SENBİL	1972	Türk	Tekirdağ	
21.	Meral SEVER (KAHRAMAN)	1970	Türk	Tekirdağ	
22.	Erdinç SEVİM	1970	Türk	Tekirdağ	
23.	Eşref SEVİM	1966	Türk	Tekirdağ	
24.	Mukadder SEVİM	1947	Türk	Tekirdağ	
25.	Hüsamettin TOPÇU	1956	Türk	Tekirdağ	
26.	Ayşe YAMAN (KAHRAMAN)	1966	Türk	Tekirdağ	
27.	Mustafa YILMAZ	1930	Türk	Çorlu	1) Ayşe Ertekin YILMAZ 2) Nihat YILMAZ 3) Vedat YILMAZ